נשיא המדינה
رئيس الدولة
THE PRESIDENT

ירושלים, כ״א באב תשפ״ו
04 באוגוסט 2026

לכבוד
<u>הרב שמעון אור</u>

שמעון היקר, שלום רב,

שבועות ספורים חלפו מאז פגישתנו בה הצגת בפניי את עיקרי עבודת התזה שערכת בקרב משפחות חטופים - והתובנות שעלו מאותו מפגש עודן מלוות אותי. מצאתי אותן נכונות ביותר.

זהו מחקר חשוב, אותו ערכת בהנחייתו של פרופ׳ גד יאיר מהאוניברסיטה העברית שנכח גם הוא בפגישה. המחקר מתבסס על שיח עם למעלה מ-20 משפחות של חטופים. על פניו שאלת המחקר שלך לכאורה נראית מיותרת, שאלת אותן – מה מניע אותן במאבקן למען יקיריהן. אך לאחר שקוראים את המחקר מאיר העיניים, מבינים שאכן יש כאן תובנות עמוקות מאין כמותן. עם כל אחת מן המשפחות ביצעת ראיון מעמיק, וממנו עולות מסקנות שמשמעותן עמוקה ורחבה גם בנוגע לתחומי חיים נוספים במדינה ובחברה.

האבחנה המעניינת העומדת במרכז המחקר נוגעת להמשך חיינו כאן והיא עתידה להערכתי ללוות אותנו על רקע דילמות רבות נוספות שיפגשו אותנו ואל מול מאורעות וצמתי החלטה להם נידרש. אתה קובע ובצדק שלכל אדם ״יסוד קיומי״ ואכן כך הוא הדבר. אולי החידוש המשמעותי ביותר הינו התובנה כי יסוד קיומי זה, הנוגע לשורשי הזהות של האדם, עומד עבורו כשווה ערך לחיים עצמם.

היסודות הקיומיים שמצויים בחברה ובהם אתה נוגע, רבים הם. הם נעים בין מחויבות עמוקה לשורשים, לכלל, לאדמה ולזהות קולקטיבית, ובין התמקדות בפרט, בזכויותיו ובקיומו האינדיבידואלי. אבחנתך אודות התנועה העמוקה הזו, בין היסודות, היא נקודת השקפה שאני מזדהה איתה לנוכח היכרותי עם החברה הישראלית, וביתר-שאת מאז מאורעות ה-7 באוקטובר.

המסקנה המתבקשת ממחקרך זה, לפיה רק הליכה משותפת היודעת לתת מקום ורלוונטיות לקיומם של יסודות המכוונים גם אל הלאום וגם אל האדם הפרטי - מהווה בעיניי תנאי חשוב לחיינו המשותפים כחברה מגוונת, רב-תרבותית ואף שבטית.

ראויה להערכה העובדה כי אף שניגשת אל עבודת המחקר מתוך מעורבות משפחתית ואישית, בהיותך דודו של החטוף, והיום שורד השבי אבינתן אור, ניתן בהחלט להבחין ביושרתך ובכנותך אשר בוודאי סייעו לך בגיבוש רעיונותיך החשובים. הוכחה בולטת לכך מצאתי, בין היתר, בשורות הבאות, בהן התייחסת לאדם עם ״יסוד קיומי״ אחר: ״הסלידה שלי מאותם אלו שפעלו על בסיס היסוד הקיומי הזה אינה באמת מוצדקת ואולי היא מגיעה מנכות אישית שלי מלהיות מחובר ליסוד הקיומי הזה והיתרונות שהוא נותן לחוויית החיים בכללה. ואולי, בהיותי דבוק בזהות הקיומית העצמית שלי, אני חסר כלים השייכים ליסוד הקיומי הזה...״.

לצד ההזדהות שלי עם הניתוח הנבון שביצעת באשר ליסודות הקיומיים העומדים בבסיס החברה הישראלית בעתות משבר, אני שותף גם בתקווה שנדע ליישם את השילוב המיוחל בין גישות אלו, ונזכור שלכל אחד ואחת מאיתנו יש קול מיוחד משלו, שיש להכיר בו ולכבדו.

אני מבקש לשוב ולהודות לך על המחקר החשוב, החכם ומאיר העיניים, ולאחל לך הצלחה רבה גם בהמשך הדרך.

בברכה, והצלחה!
יצחק הרצוג
נשיא המדינה